

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Kateřiny Boudníkové a soudkyně Mgr. Hany Říhové a Mgr. Jany Pokorné Stejskalové ve věci

žalobkyně: **ESSOX s.r.o.**, IČO 26764652
sídlem F.A.Gerstnera 52, 370 01 České Budějovice
zastoupená advokátem Mgr. Janem Ševčíkem
sídlem Na královně 862, 156 00 Praha 5

proti
žalovanému: **V [redacted] P [redacted]**, narozený [redacted]
bytem [redacted]

pro 21 560,45 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 29. 9. 2025, č. j. 23 C 75/2025-108, ve znění usnesení ze dne 11. 11. 2025, č. j. 23 C 75/2025-118

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** v části výroku II. **mění** tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 11 609,66 Kč s úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z částky 11 609,66 Kč od 15. 4. 2024 do zaplacení, do tří dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 1 703 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 3 456 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

Odůvodnění:

1. Rozsudkem uvedeným v záhlaví soud prvního stupně výrokem I. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 705,90 Kč s úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z částky 705,90 Kč od 15. 4. 2024 do zaplacení, výrokem II. zamítl žalobu v části, kterou se žalobkyně domáhala zaplacení částky 20 854,55 Kč s úrokem z prodlení z částky 19 756,67 Kč od 16. 4. 2024 do zaplacení a kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 41,39 Kč od 16. 11. 2023 do 15. 4. 2024, ve výši 47,77 Kč od 16. 12. 2023 do 15. 4. 2024, ve výši 35,02 Kč od 16. 1. 2024 do 15. 4. 2024, ve výši 23,09 Kč od 16. 2. 2024 do 15. 4. 2024 a ve výši 11,93 Kč od 16. 1. 2024 do 15. 4. 2024 a výrokem III. vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
2. Soud prvního stupně vyšel z toho, že žalobkyně se žalobou podanou k soudu dne 21. 2. 2025 domáhala po žalovaném zaplacení částky 21 560,45 Kč s příslušenstvím z titulu smlouvy o revolvingovém úvěru.
3. Žalovaný se k věci nevyjádřil.
4. Soud prvního stupně rozhodl na základě následujících skutkových zjištění, která učinil z listinných důkazů. Účastníci uzavřeli dne 27. 7. 2022 úvěrovou smlouvu č. [REDAKCE] na částku 144 998 Kč za účelem koupě osobního vozidla Ford Focus 1.6 TDCI s tím, že součástí této smlouvy byla žádost žalovaného o poskytnutí úvěrového rámce čerpaného prostřednictvím kreditní karty. Tato žádost byla akceptována a mezi účastníky byla uzavřena smlouva o revolvingovém úvěru č. [REDAKCE] pro úvěrový rámec 20 000 Kč s tím, že čerpanou částku měl žalovaný splácet ve sjednaných splátkách včetně poplatků a úroků. Žalovaný splátky nehradil, o čemž svědčí upomínky ze dne 25. 10. 2023, 25. 11. 2023, 25. 12. 2023 a 25. 1. 2024. Dopisem ze dne 26. 3. 2024 došlo k zesplatnění pohledávky a žalovaný byl vyzván, aby dlužnou částku uhradil do 20 kalendářních dnů od data vystavení dopisu. Dopis byl uložen na poště dne 2. 4. 2024 a jelikož nebyl vyzvednut, vrátil se 18. 4. 2024 zpět odesílateli. K úhradě dluhu byl žalovaný vyzván ještě předžalobní upomínkou zástupce žalobkyně ze dne 2. 10. 2024. Po poučení žalobkyně podle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. neměl soud prvního stupně za prokázané, že by si žalobkyně před poskytnutím úvěru splnila svoji povinnost řádně posoudit úvěruschopnost žalovaného.
5. Soud prvního stupně věc po právní stránce posuzoval, vzhledem k datu uzavření smlouvy o revolvingovém úvěru, podle příslušných ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. z.“) a s ohledem na charakter smlouvy podle zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebitelském úvěru“).
6. Proti tomuto rozsudku, a to do části zamítavého výroku II. a závislého výroku III., podala žalobkyně včasné odvolání. V něm namítá, že soud prvního stupně dospěl k nesprávnému závěru ohledně výše bezdůvodného obohacení, když nevzal v úvahu, že kreditní karta umožňovala žalovanému opakovaně čerpat peněžní prostředky až do výše poskytnutého úvěrového rámce s tím, že splácením zůstatku revolvingového úvěru se tento úvěrový rámec obnovoval. Žalovaný tak za příslušné období vyčerpal 30 083,60 Kč a na úvěr vrátil celkem 17 768,04 Kč.
7. Žalovaný se k odvolání nevyjádřil.
8. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v intencích § 212 o. s. ř. v napadené části výroku II. a ve výroku III. podle § 212a odst. 1, 5 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně je důvodné. Výrok I. a výrok II. v nenapadnuté části nabyly samostatně právní moci.
9. S ohledem na odvolací námitku odvolací soud přezkoumal skutkové zjištění o tom, jaká plnění si účastníci navzájem poskytli. Zopakoval proto dokazování přehledem čerpání prostředků ze strany žalovaného a výši vrácených prostředků. Zjistil, že od 29. 12. 2022 do 24. 7. 2023 žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

prostřednictvím kreditní karty vyčerpal částku 30 083,60 Kč a na úvěr splatil částku 17 768,04 Kč. Žalovaný v řízení aktivní nebyl, netvrdil a neprokazoval, že by na uvedený dluh uhradil něco nad rámec uvedené částky. Za této situace odvolací soud dospěl ke skutkovému zjištění, že žalovaný na jistinu dluží žalobkyni částku 12 315,56 Kč.

10. Podle § 2395 o. z. smlouvou o úvěru se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.
11. Podle § 86 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací, získaných od spotřebitele, a pokud je to nezbytné, z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele spotřebitelský úvěr splácet.
12. Podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, je smlouva neplatná. Soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu. Spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem.
13. Soud prvního stupně správně posoudil smlouvu o revolvingovém úvěru jako neplatnou, když nebylo prokázáno, že by žalobkyně řádně zkoumala úvěruschopnost žalovaného před poskytnutím úvěru, přičemž důsledkem nesplnění této povinnosti je absolutní neplatnost právního jednání (§ 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru, § 588 o. z., rozsudek Soudního dvora EU ze dne 5. 3. 2020 ve věci C-679/18, OPR-Finance s. r. o. proti GK) a žalobkyně v odvolání tento právní závěr ani nezpochybňovala. Za stavu, kdy mezi účastníky nebyl sjednán platný úvěrový závazek, se při vypořádání vztahů mezi nimi namísto obecných ustanovení o bezdůvodném obohacení uplatní speciální ustanovení § 87 odst. 1 věta poslední zákona o spotřebitelském úvěru, podle kterého vzniká žalobkyni vůči žalovanému nárok pouze na vrácení poskytnuté jistiny a nic jiného. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že žalobkyni, nad rámec toho, co jí bylo již přiznáno výrokem I. napadeného rozsudku, náleží částka jistiny 11 609,66 Kč, a to včetně úroku z prodlení, na který vznikl žalobkyni nárok v souladu s § 1968 a § 1970 o. z. ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb.
14. Odvolací soud proto podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. rozsudek soudu prvního stupně v napadené části výroku II. změnil a žalobě v uvedeném rozsahu vyhověl s tím, že lhůta k plnění byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř.
15. Po změně rozsudku soudu prvního stupně rozhodoval odvolací soud podle § 224 odst. 2 o. s. ř. znovu o nákladech řízení před soudem prvního stupně a podle § 142 odst. 2 na počátku věty o. s. ř. rozhodl, že žalobkyni náleží poměrná část náhrady nákladů řízení před soudem prvního stupně za situace, kdy byla ve věci procesně úspěšnější. Při rozhodování o nákladech řízení ovládané zásadou úspěchu ve věci (§ 142 o. s. ř.) je nezbytné ve věci zohlednit úspěch v celém sporu, tj. nejen ohledně jistiny pohledávky, ale též stran příslušenství (např. nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2717/08) a žalobkyně tak byla ve věci úspěšná v 56 % a neúspěšná ve 44 %, a proti jí náleží právo na náhradu 12 % z celkových nákladů řízení. Žalobkyni vznikly náklady v souvislosti se zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 863 Kč a náklady za zastoupení advokátem v celkové výši 13 325 Kč sestávající ze čtyř úkonů právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepis předžalobní výzvy, sepis žaloby, účast při jednání dne 29. 9. 2025) po 1 980 Kč (počítáno z tarifní hodnoty 21 560,45 Kč podle § 8 odst. 1, § 7 bod 5. advokátního tarifu), z náhrady

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

hotových výdajů po 300 Kč k úkonům učiněným do 31. 12. 2024, tj. 2 x 300 Kč a po 450 Kč k úkonům učiněným od 1. 1. 2025, tj. 2 x 450 Kč podle § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu, z náhrady za ztrátu času stráveného cestou k soudu a zpět Praha-Mladá Boleslav a zpět 4 půlhodiny po 150 Kč podle § 14 odst. 1 a 3 advokátního tarifu, z náhrady cestovních výdajů 992 Kč (Praha-Mladá Boleslav a zpět, tj. 126 km při průměrné spotřebě dle VTP 5,8 l BA/100 km, při ceně BA dle vyhlášky 475/2024Sb. 35,80 Kč/l a sazbě základní náhrady 5,8 Kč/km) a z náhrady za 21 % DPH 2 313 Kč. Žalobkyni tak náleží náhrada nákladů řízení před soudem prvního stupně ve výši 1 703 Kč (12 % z celkové náhrady 14 188 Kč).

16. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto za použití § 224 odst. 1 o. s. ř., v souladu s § 151 odst. 1 věty před středníkem o. s. ř., podle § 142 odst. 1 o. s. ř. za situace, kdy žalobkyně byla v této fázi řízení procesně úspěšná, a náleží jí proto právo na plnou náhradu nákladů řízení. Žalobkyni náleží náhrada nákladů řízení vzniklých za zaplacený soudní poplatek za odvolání ve výši 1 000 Kč a za zastupování advokátem ve výši 2 456 Kč sestávající z odměny za jeden úkon právní služby (odvolání) ve výši 1 580 Kč (počítáno z tarifní hodnoty 11 609,66 Kč podle § 7 bod 5., § 8 odst. 1 advokátního tarifu), z náhrady hotových výdajů ve výši 450 Kč podle § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu a z náhrady za 21 % DPH 426 Kč.
17. Náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů odvolací soud určil podle § 160 odst. 1 věty před středníkem o. s. ř. za situace, kdy ke stanovení jiné lhůty k plnění nebyl žádný důvod a místo k plnění určil podle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Mladé Boleslavi, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Nebude-li povinnost tímto rozsudkem stanovená splněna dobrovolně a v určené lhůtě, lze se jejího plnění domoci návrhem na soudní výkon rozhodnutí či exekucí návrhem.

Praha 21. dubna 2026

Mgr. Kateřina Boudníková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová